

Okulda Üniversite Modelinde Kavramsal Çerçeve: Eylemdeki Vizyon

Conceptual Framework: Vision in Action in the Model of University within School

Mustafa Özcan¹

Öz

Öğretmen eğitimi yeniden yapılandırmak için geliştirilen “Okulda Üniversite” modelinin amacı, bilimsel bilginin merkezi olan üniversiteyi, öğretmenlik mesleğinin uygulandığı gerçek ortam olan okula taşıyarak, meslek eğitiminde teori ve uygulama kopukluğuna son vermek, öğretmen eğitimi ve mesleki gelişimin kalitesini ve öğrenci başarısını yükseltmektir. Okulda üniversite modeli yedi boyuttan oluşmaktadır. Modelin boyutları: kavramsal çerçeve, program, yöntem, öğretim üyeleri, ortam ve uygulama, ve liderliktir. Modelin “kavramsal çerçeve”si, öğretmen eğitiminde vizyon, misyon, amaç, ilke ve yeterlilikleri içermektedir. Bir toplumun en önemli varlığı geleceğin sahibi olan çocuklardır. Her çocuk sevmek, yaratmak ve topluma hizmet etmek potansiyeliyle doğar. Öğretmenlerin çocuklarımızın potansiyelini son sınırına kadar geliştirecek bilgi, beceri ve değerlerle yetiştirilmesi için öğretmen eğitiminde reform kaçınılmazdır. Bu makalede öğretmen eğitiminde reform için önerilen Okulda Üniversite modelinin kavramsal çerçevesi açıklanacaktır.

Anahtar Sözcükler: Öğretmen eğitimi, kavramsal çerçeve, öğretmen yeterlilikleri

Abstract

University within School (Okulda Üniversite) is a seven-dimensional model designed to re-structure teacher education. It is the result of a theoretical study with a critical perspective, undertaken through the analysis of studies on teacher education. The dimensions of the model are: conceptual framework, curriculum, method, faculty members, students, context and practice, and leadership. The conceptual framework forms the theoretical foundations of the model. It includes: vision, mission, goals, basic principles, and standards of teacher education. Every child, regardless of his or her race and culture, is a source of love, creation and service. Every child deserves the best teacher. Children are the most valuable assets to the future of humanity. Therefore, the vision of any program of teacher education should include the goal of being a program that educates the best teachers with the knowledge, skills, and values needed to educate children to utilize their full potential.

Keywords: Teacher education, conceptual framework, teacher standards

Giriş

Bilgi çağında yaşayacak nesillerin dünya ile konuşmak, dünya ile çalışmak ve gerekirse dünya ile yarışmak üzere hazırlanması gerekir. Bu çağda görev yapacak öğretmenlerin yeni nesilleri bu çağın gerektirdiği niteliklerle donatacak şekilde yetiştirmesi için mevcut öğretmen eğitimi sisteminin yeniden yapılandırılması zorunludur. Çağdaş medeniyete ulaşacak ve ona katkı sağlayacak bir Türkiye'nin, yeni nesilleri bu

---

¹Rhode Island College, Department of Educational Studies. For correspondence; e-mail mozcan@ric.edu

vizyonu gerçekleştirecek şekilde yetiştirmek için yapacağı ilk iş, öğretmen eğitimini yeniden yapılandırmak ve yeni nesilleri bu vizyonu gerçekleştirecek şekilde eğitecek bilgili, becerili ve erdemli öğretmenler yetiştirmek olmalıdır.

Bu makalenin amacı öğretmen eğitimini yeniden yapılandırmak için önerilen “Okulda Üniversite” modelinin kavramsal çerçevesini açıklamaktır. Bu kavramsal çerçeveyi bir bağlam içinde görebilmek ve daha iyi anlayabilmek için önce Okulda Üniversite modelinin bir bütün olarak kısaca tanıtılması yararlı olacaktır.¹

Okulda Üniversite: Öğretmen Eğitimi İçin Bir Model Önerisi

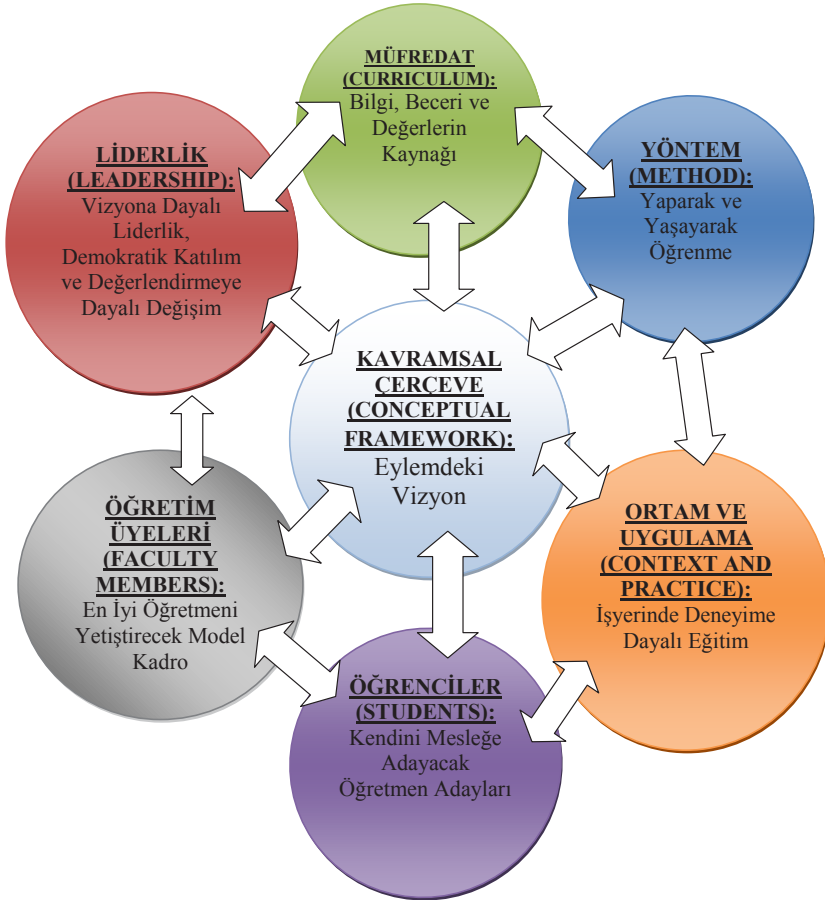
Genel bir kural olarak her türlü meslek eğitimi hem bilimsel verilere dayanmalı hem de o mesleğin icra edildiği gerçek işyeri ortamında verilmelidir. Geleneksel çırak-kalfa-usta modeliyle verilen meslek eğitiminde çırak ve kalfa mesleğin doğal ortamında uygulama yoğun bir eğitim almakta fakat o mesleğe ilişkin bilimsel araştırma verilerini kullanamamaktadır. Bilimsel verilerin toplumsal yaşamı şekillendirdiği çağdaş dünyada çırak ve kalfaların esas olarak ustalarını taklit ederek öğrendiği meslek eğitimi modeli devam edemezdi. Meslek eğitimini bilimsel verilere dayandırarak kalitesini artırmak için bu eğitimi okul ve üniversite binalarına taşıdık. Okul binalarında verilen meslek eğitimi öğrencilerin mesleğe ilişkin bilimsel verileri öğrenmesini sağlamakta, ancak esas olarak okul veya üniversite binalarında verilen eğitim öğrencileri mesleğin doğal ortamından uzaklaştırmakta ve meslek eğitimi yapay bir ortamda verilmektedir. Mevcut meslek eğitimi sistemleri küresel bilgi çağının değişime uyum sağlayabilen, uluslararası standartlarda üretim yapabilen, bilgili, becerili ve erdemli meslek adamını yetiştirmeye yetmemektedir.

Öğretmenlik bir meslektir. Diğer birçok meslekten farklı olarak konusu, bir başka deyişle malzemesi insan olan çok önemli bir meslektir. Öğretmenler, henüz kendisini korumayı öğrenememiş çocuk ve gençlerin eğitiminden, gelişiminden ve bilgili, becerili ve erdemli vatandaşlar olarak hayata hazırlanmasından sorumlu meslek adamlarıdır. Değişen ulusal ve küresel şartlara göre en önce yenilenmesi gereken öğretmen eğitimi sistemidir. Öğretmen eğitimini yeniden yapılandırmak için önerilen Okulda Üniversite modeli bilimsel araştırma ve kuramsal çalışmaları işyerine taşımakta, teorik modellerle uygulamayı, geleneksel olanla bilimseli kaynaştırmaktadır. Bu modelle, araştırmayı, teoriyi ve bilimi temsil eden “üniversite,” öğretmenlerin işyeri ve uygulamanın merkezi olan “okula” taşınarak “Okulda Üniversite” modeli oluşturulmaktadır. Bir başka açıdan bu model, “İşyerinde Üniversite” kavramının öğretmen eğitimine uygulanmasıdır (Özcan, 2012).

Okulda Üniversite modeli, şekil 1’de görüldüğü gibi öğretmen eğitimini, kavramsal çerçeve, müfredat, yöntem, öğrenci, öğretim üyesi, uygulama ve liderlik olmak üzere yedi boyutlu bir sistem olarak tasarlanmaktadır. Bu modele göre öğretmen eğitimi

¹Okulda Üniversite modeli hakkında ayrıntılı bilgi için bkz: Mustafa Özcan (2011), Bilgi Çağında Öğretmen (Ankara: TED Yayınları).

eğitim fakülteleri ile ilk ve orta dereceli okulların ortaklık yapmasıyla gerçekleştirilecek ve öğretmen eğitiminin merkezi, öğretmenlerin gerçek işyeri olan okullar olacaktır. Öğretmen adayları eğitim fakültelerine sadece bir test puanıyla değil öğretmenliğe ilişkin ilgi, yetenek ve deneyimleri de dikkate alınarak mülakatla seçilecektir. Eğitim fakültelerinin yönetici ve öğretim üyelerinin ofisleri ilk ve orta dereceli okullarda olacak, bu okullardaki başarılı öğretmenlerden öğretim üyesi ve rehber/mentor öğretmen olarak yararlanılacaktır. Eğitim fakültesinin programındaki dersler, özellikle de eğitim bilimleri dersleri, işbirliği yapılan ilk ve orta dereceli okulların sınıflarında verilecektir. Gündüz saatlerinde bu sınıflar okulun öğrencileri tarafından kullanılacağı ve öğretmen adayları da bu sınıflarda görevli olacakları için derslerin akşam saatlerinde yapılacak şekilde planlanması uygun olmaktadır (Darling-Hammond, 2000c).

Şekil 1. Öğretmen eğitimini yeniden yapılandırmak için önerilen Okulda Üniversite modelinin yedi boyutu ve aralarındaki etkileşim

Özenle seçilerek programa alınan öğretmen adayları, öğretmen eğitiminde ortaklık yapmak üzere belirli ölçütlere göre seçilen okullarda görev yapan ve yine özenle seçilen deneyimli ve başarılı mentor öğretmenlerin yanında “Öğretmen Yardımcısı” olarak görevlendirilecektir. Öğretmen Yardımcılığı, dört yıllık bir öğretmen eğitimi programında okuyan eğitim fakültesi öğrencileri için üçüncü sınıfta başlayacaktır. Eğitim fakültesi öğrencileri birinci ve ikinci yılda kendilerini Öğretmen Yardımcılığına hazırlayacak dersler alacak, ilk ve orta dereceli okullarda gözlem, araştırma ve ödevler yapacaktır. Öğretmen Yardımcıları üçüncü yılın ilk döneminde işbirliği yapılan okullardaki bir mentor öğretmenin yanında, ikinci dönemde ise yine işbirliği yapılan farklı bir okulda başka bir mentor öğretmenin yanında olmak üzere en az iki dönem tam gün olarak “yardımcılık” yapacaktır. Öğretmen Yardımcılığı görevini tamamlayan öğrenciler, “Öğretmen Adayı” olarak yine işbirliği yapılan okullardaki başarılı öğretmenlerin sınıflarına yerleştirilecek ve iki ayrı okulda iki dönem tam gün aday öğretmenlik (stajyerlik) yapacaktır. Aday öğretmenlere bu bir yıllık öğretmenlik uygulaması döneminde hem mentor öğretmenler hem de ilgili üniversitenin öğretim üyesi rehberlik edecektir. Okulda Üniversite modeli her öğretmen adayının ister dört yıllık lisans, ister beş yıllık lisans artı yüksek lisans, isterse de üniversiteden sonra verilen iki yıllık bir lisansüstü programda olsun en az bir tam yıl Öğretmen Yardımcısı, bir tam yıl da Aday Öğretmen olarak fiilen sınıfta bulunmasını gerektirmektedir. Eğitim fakültesinin ve işbirliği yapılan okulların yapısına ve imkanlarına göre Öğretmen Yardımcılığının süresi uzatılabilir, başlama tarihi öne alınabilir veya iki yıl süreli yarım-zamanlı (part-time) bir etkinlik olarak tasarlanabilir.

Öğretmen eğitimi için işbirliği yapılacak ve yeniden düzenlenerek Okulda Üniversite işlevi kazandırılacak ilk ve orta dereceli okullar, eğitim hastanelerinin tıp eğitiminde oynadığı rolü öğretmen eğitiminde oynayarak hem öğretmen eğitiminin hem de okullarda verilen eğitim öğretim hizmetinin kalitesini artıracaktır. Bu modelin uygulanmasıyla eğitim fakültesi öğrencileri öğretmenlik mesleğini sadece kitaplardan okuyarak ve hocalarını dinleyerek değil, öğretmenliğe ilişkin bilgi ve teorileri uygulayarak, mesleği yaparak ve yaşayarak öğrenecek ve mezun olduğunda “tam” bir öğretmen olacaktır. İyi yetişmemiş bir öğretmen öğrencilerine etkileri hayat boyu sürecek zararlar verebilir. Okulda Üniversite'nin temel amacı her çocuğun çok iyi yetişmiş bir öğretmene sahip olmasını sağlayarak öğrenci başarısını artırmaktır. Bu modelle öğretmen eğitiminde bir Türkiye markası yaratmak, bölgesel ve küresel ölçekte örnek olarak insanlığa katkı sağlamak mümkün olacaktır.

Çalışmanın Yöntemi

Bu araştırma kaynak taramasına dayalı kuramsal bir çalışmadır. Öğretmen eğitimiyle ilgili deneysel araştırmaların ve kuramsal çalışmaların taranması, çalışmanın konusuyla ilgili bilgilerin derlenmesi, eleştirel bir yaklaşımla değerlendirilmesi, yo-

rumlanması, sentezinin yapılması ve bir sistem bütünlüğü içinde sunulmasıyla gerçekleşmiştir. Çalışma birkaç aşamada tamamlanmıştır. İlk aşamada, öğretmen eğitimiyle ilgili temel kaynaklar belirlenmiş ve eleştirel bir yaklaşımla taranmıştır. Bu tarama sonunda kullanılmasına karar verilen kaynaklarda ortaya konan öğretmen eğitimi ilişkin bilgi ve görüşler belirlenmiştir. İkinci aşamada, bu bilgi ve görüşler kendi aralarındaki ilişkiler ve benzerlikler dikkate alınarak sınıflandırılmış ve ortaya çıkan bilgi ve fikir gruplarının hangi kavramlar altında toplanabileceği veya nasıl kavramlaştırılabileceği kararlaştırılmıştır. Üçüncü aşamada, kaynak taramasıyla elde edilen bilgi ve görüşlerin sınıflandırılmasıyla ortaya çıkan kavram ve uygulama alanlarını esas alan yedi boyutlu bir öğretmen eğitimi modeli tasarlanmıştır. Bu boyutlardan biri olan Kavramsal Çerçeve aşağıdaki alt bölümlerde açıklanacaktır.

Çalışmada Yararlanılan Kaynaklardan Örnekler

Bu çalışmada kullanılan en önemli kaynaklardan birisi, Amerika’da yapılmış olan “*En Başarılı Öğretmen Eğitimi Araştırması*”dır¹ Bu kaynak üç kitap olarak yayınlanan yedi rapordan oluşmaktadır (Koppich, 2000; Merseth & Koppich, 2000; Miller & Silvernail, 2000; Snyder, 2000; Whitford et al, 2000; Zeichner, 2000, and Darling-Hammond & MacDonald, 2000). “Amerika’nın Geleceği ve Öğretim Milli Komisyonu”² adlı kuruluşun desteğiyle 1996 yılında başlayan bu çalışma 2000 yılında tamamlanmıştır. Yöneticiliğini Linda Darling-Hammond’ın yaptığı proje on kişilik bir araştırma ekibi tarafından yürütülmüştür. Araştırmacıların, Amerika’da bulunan 1400 civarında öğretmen eğitimi programını inceleyerek (U.S. Department of Education, 2011; Darling-Hammond, 2006; Cochran-Smith & Zeichner, 2005) en iyilerini belirlemek, onları derinlemesine incelemek ve diğerlerine model olmaları için tanıtmak amacıyla gerçekleştirdikleri bu çalışmanın sonunda yedi öğretmen eğitimi programı Amerika’nın en iyisi olarak seçilmiştir. Bu kurumlar hakkında hazırlanan yedi inceleme raporunu içeren, editörlüğünü Linda Darling-Hammond’un yaptığı üç kitap şunlardır: *Studies of excellence in teacher education: Preparation in the undergraduate years*; *Studies of excellence in teacher education: Preparation in a five year program years*; *Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level* (Darling-Hammond, 2000a; 2000b; and 2000c).

Araştırmada kullanılan kaynaklardan diğer bazıları da şunlardır: ABD Başkanı Obama Yönetimi tarafından Eylül 2011’de yayınlanan *Öğretmenlerimiz Geleceğimizdir: Obama Yönetiminin Öğretmen Eğitiminde Reform ve Gelişim Planı*³ adlı yayın. (2) Amerika’da bulunan “Öğretmen Eğitimi Akreditasyon Milli Konseyi” (NCATE) tarafından Kasım 2010’da yayınlanan *Üniversite-Okul Ortaklığı ve Öğretmenlik*

¹ “Studies of Excellence in Teacher Education” adlı araştırma.

² “The National Commission on Teaching and America’s Future” adlı kuruluş.

³ U.S. Department of Education (2011). Our Future, Our Teachers: The Obama Administration’s Plan for Teacher Education Reform and Improvement.

*Uygulaması Hakkında “Blue Ribbon” Raporu.*¹ (3) *Holmes Grubunun Üç Eseri (The Holmes Partnership Trilogy)*² adlı yayın. (4) Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) tarafından 2007 yılında yayınlanan *Öğretmen Yetiştirme ve Eğitim Fakülteleri (1982–2007)* adlı rapor. (5) 2006 yılında yayınlanan *Öğretmen Eğitiminde Yenilikler: Yapılandırıcı Bir Yaklaşım* adlı araştırma.³ (6) Amerikan Eğitim Araştırmaları Derneği (AERA)⁴ adlı kuruluşun öncülük ettiği bu ekip çalışması olan *Öğretmen Eğitimi Üzerinde Bir Çalışma: AERA Panelinin Öğretmen Eğitimi Araştırmaları Raporu*⁵ adlı yayın. (7) Profesör Donald Cruickshank ve altı arkadaşı tarafından hazırlanan ve “Phi Delta Kappa” adlı eğitim vakfı tarafından 1996’da yayınlanan, *“Amerika’nın Öğretmenlerini Hazırlamak”*⁶ adlı kitap. (8) Hüseyin H. Tekişik tarafından yazılarak *Çağdaş Eğitim* dergisinde yayınlanan “öğretmen yetiştirme, öğretmenlik mesleğinin sorunları ve çözüm önerilerine” ilişkin 164 başmakeden seçmeler. (9) TBMM’de 1991 yılında kurulan Öğretmen Sorunlarıyla İlgili Meclis Araştırma Komisyonu’nun 1993 yılında tamamladığı *Öğretmenlerin İçinde Buldukları Sıkıntıların Çarelerini ve Bu Meslek Mensuplarını Toplumda Layık Oldukları Statüye Kavuşturmak İçin Alınacak Tedbirleri İçeren Raporu.*⁷ (10) Türkiye’de öğretmen eğitimi geliştirmek için düzenlenen bilimsel toplantılarda sunulan bildirimlerden seçmeler. Çerçeve” (Conceptual Framework) denmektedir (NCATE, 2007). Eğitim fakültelerinin öğretmen eğitimi programları için yedi boyutlu bir model tasarlayan bu çalışmanın ilk ve en önemli boyutu “Kavramsal Çerçeve”dir. Bu kavramsal çerçeve, dünyadaki, özellikle de Amerika Birleşik Devletleri’ndeki en başarılı üniversiteler ve eğitim fakültelerinin kavramsal çerçevelerinden yararlanılarak (Darling-Hammond, 2006; NCATE, 2007) ve Türkiye’nin öğretmen eğitimi alanındaki birikimi (TBMM, 1993; Tekişik, 2010) ve kültürel özellikleri dikkate alınarak hazırlanmıştır. Eğitim fakültelerinin “Kavramsal Çerçevesi”nin, bağlı oldukları üniversitenin “Kavramsal Çerçevesi”yle olduğu kadar ait oldukları toplumun vizyon, misyon ve değerleriyle de uyum içinde olması gerekir. Aşağıdaki alt bölümlerde Türk eğitim fakülteleri için önerilen “Kavramsal Çerçeve”nin içeriğini oluşturan vizyon, misyon, amaç, ilke ve öğretmenlik yeterlilikleri (standartları) açıklanacaktır.

¹ National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE) (2010). NCATE Blue Ribbon Panel Report on Clinical Preparation and Partnerships for Improved Student Learning.

² The Holmes Partnership (2007). The Holmes partnership trilogy: Tomorrow’s teachers, tomorrow’s schools, tomorrow’s schools of education. The Holmes Group, Amerika’da öğretmen eğitiminin kalitesini yükseltmek amacıyla, bünyesinde eğitimi fakültesi bulunan bir grup üniversitenin işbirliğiyle 1984’de kurulmuş ve 1986-2006 arasında öğretmen eğitiminde reform öneren üç kitap yayınlamıştır.

³ Clive Beck & Clarke Kosnik (2006). Innovations in Teacher Education: A Social Constructivist Approach.

⁴ American Educational Research Association.

⁵ Marilyn Cochran-Smith & Kenneth M. Zeichner (Eds.). (2005). Studying Teacher Education: The Report of the AERA Panel on Research and Teacher Education.

⁶ Donald R. Cruickshank (1996). Preparing America’s Teachers.

⁷ TBMM’nin öğretmen eğitimiyle ilgili raporunu ve Çağdaş Eğitim dergisi’nin öğretmen eğitimiyle ilgili sayılarını bana özel kütüphanesinden veren, kendini mesleğine adanmış, idealist öğretmen, eğitimci “Çılgın Türk” Hüseyin Hüsnü Tekişik’a teşekkür borçluyum.

İdeal olanı bu metinlere son şeklinin, kurumun vizyon, misyon ve amaçlarını gerçekleştirecek, ilkelerini uygulayacak ve mezun edecekleri öğretmenlerin belirlenen yeterlilikleri kazanmasını sağlayacak olan yöneticiler, öğretim üyeleri ve diğer ilgili personel tarafından tartışılarak ve benimsenerek verilmesidir.

Eğitim Fakülteleri İçin Önerilen Kavramsal Çerçeve

Eğitim Fakülteleri İçin Önerilen Vizyon

Eğitim fakültelerinin varlık sebebi, çocuk ve gençlere “en iyi” eğitimi verecek “en iyi” öğretmenleri yetiştirmektir. Eğitim fakültesinin vizyonu, bireysel yeteneklerini geliştirmiş, Türk kültür ve medeniyetini bilen, Türkiye’nin birliğine ve çağdaş medeniyet ülküsüne bağlı, dünyayı tanıyan, küreselleşmeyi anlamış, demokrasiye inanan, doğayı koruyan, uluslararası standartlarda çağdaş bilgi ve yöntemleri kullanan, bilgi, beceri ve erdemle öğrencilerine model olacak, onları, Türkiye’yi çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracak niteliklerle donatacak öğretmenler yetiştiren bir kurum olmaktır.

Eğitim fakültesinin amacı, uluslararası standartlarda en iyi öğretmen eğitimini sağlayarak, kendilerine emanet edilen öğrencilerin zihinsel, duygusal ve fiziksel potansiyellerini en son sınırına kadar geliştirebilecek, onları kendilerine, uluslarına ve insanlığa yararlı bireyler olarak eğitebilecek öğretmenleri yetiştirmektir. “En iyi” öğretmenleri yetiştiren bir eğitim fakültesi sadece kendi çocuklarına ve kendi milletine hizmet etmekle kalmaz, bölgesel ve küresel düzeyde model alınan, dünya çocuklarına ve insanlığa hizmet eden bir kurum olur. Eğitim fakültelerinin nihai hedefi, kalitesi uluslar arası standartların üstünde öğretmenler yetiştiren ve küresel ölçekte model alınan kurumlar olmaktır.

Eğitim Fakülteleri İçin Önerilen Misyon

Eğitim Fakültesi’nin misyonu, her bakımdan gelişmiş, çağdaş genel kültür, alan bilgisi ve meslek eğitimi almış, bilgili, becerili, yüksek karakterli, kendini mesleğine adanmış öğretmenleri yetiştirmek için gerekli olan eğitim, araştırma, uygulama ve hizmeti sağlamaktır. Eğitim fakültesi genel kültür, alan bilgisi ve mesleki bilgi, beceri ve değerlerden oluşan bir öğretmen eğitimi programını en çağdaş yöntemlerle uygulamalıdır. Eğitim fakültesi öğretmen adaylarına Türkiye’de ve dünyada meydana gelen doğal, kültürel, sosyal ve siyasal olayları ve ulusal ve küresel kültürün seçkin örneklerini anlayıp yorumlamalarını, demokratik değer ve davranışlar geliştirmelerini, çevre bilincine sahip olmalarını ve küresel rekabete göre hazırlanmalarını sağlayacak bir genel kültür eğitimi vermelidir.

Eğitim fakültesi, genel kültürün yanı sıra, geleceğin öğretmenlerine kendi alanlarındaki en son bilimsel bulguları ve en çağdaş öğretim yöntemlerini, hem öğrenilecek kavram ve konuların nitelikleriyle hem de öğretmen adaylarının ilgi ve yetenekleriyle uyumlu, teorileri gerçek ortamlarda pratiğe dönüştürme imkânı veren, yaparak ve ya-

şayarak öğrenme ve anlama imkânı sağlayan öğretim stratejilerini gerçek ortamlarda uygulayarak kazandırmalıdır.

Eğitim Fakülteleri İçin Önerilen Genel Amaçlar

Eğitim fakülteleri, geleceğin eğitimcilerini yetiştirmek için uygulayacakları program ve etkinlikleri aşağıdaki genel amaçlar doğrultusunda gerçekleştirmelidir.

Bireysel gelişim: Bireysel gelişimini tamamlamamış insanların başkalarını eğitmesi zordur. Öğretmen eğitimi programlarının temel amaçlarından birincisi, tek tek her öğretmen adayını, sahip olduğu fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal potansiyeli son sınırına kadar geliştirecek ve yeteneklerini en verimli şekilde kullanmasını sağlayacak bilgi, beceri ve erdemlerle donatmaktır.

Toplumsal gelişim: Gelişmiş toplum, eğitilmiş vatandaşlardan oluşur. Türkiye'nin milli hedefi, eğitilmiş ve gelişmiş bir toplum olmak, çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak ve onu geçmektir. Öğretmen eğitimi programlarının temel amaçlarından ikincisi, öğrencilerini her bakımdan geliştirecek, onları Türkiye'yi çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracak bilgi, beceri ve erdemlerle eğitecek ve toplumsal gelişime katkı sağlayacak öğretmenleri yetiştirmektir.

İnsanlığa katkı: Yeryüzündeki her insanı tek tek eğitmeden, kusursuz bir dünya kurulamaz. Öğretmen eğitimi programlarının üçüncü temel amacı, bireyin ve toplumun gelişimine kendini adanmış, bilgili, becerili ve erdemli öğretmenler yetiştirmek için geliştirdiği yeni öğretmen eğitimi modeliyle, ulusal ve küresel düzeyde en iyiyi başarmak, hem Türkiye'deki hem de dünyadaki diğer öğretmen yetiştiren kurumlara örnek olarak, öğretmenlik mesleğinin, eğitimin ve insanlığın gelişimine katkı sağlamaktır.

Eğitim Fakülteleri İçin Önerilen Eğitim ve Öğretim İlkeleri

Yeterliliklere (Standartlara) İlişkin İlkeler

Yeterliliklere dayalı eğitim: Eğitim alanında uluslararası düzeyde etkili uzman meslek kuruluşlarının geliştirdiği, hemen her seviyedeki eğitim reformunu yönlendiren en son eğitim anlayışına (veya paradigmasına) göre eğitim standartlara göre yapılmalı ve değerlendirmede “çıkıtı” esas alınmalıdır (NCATE, 2007; INTASC, 2011). Öğretmen eğitimi programlarının her türlü eğitim faaliyetleri ilgili devlet kurumları, uzman meslek kuruluşları ve öğretmen eğitimi uzmanları tarafından belirlenen yeterliliklere göre yapılmalıdır.

Müfredata İlişkin İlkeler

Genel kültür: Öğretmen eğitimi programlarındaki dersler, A-12 kurumlarında¹

¹A-12 ifadesi, anaokulundan lise son sınıfa kadar olan dönem için kullanılmaktadır.

görev alacak öğretmen ve eğitimcilere, Türk tarih ve kültürünü, Türkiye'nin milli ideallerini, demokratik değerleri, çevre bilincini, teknolojik bilgi ve beceriyi, küresel kültürün seçkin örneklerini içeren ve öğrencilerin fiziksel, zihinsel, duygusal, sosyal ve kültürel gelişimini sağlayan bir genel kültür eğitimi vermelidir.

Alan bilgisi: Öğretmen eğitimi programlarındaki dersler ve uygulamalar, A-12 kurumlarında görev alacak öğretmen ve eğitimcilerin kendi alanlarıyla ilgili bilimsel araştırmalara dayalı bilgi birikimini en iyi şekilde öğrenmelerini sağlamalıdır. Alan bilgi ve becerisi kazandırmayı amaçlayan dersler ve ilgili eğitim-öğretim etkinlikleri, yaparak ve yaşayarak öğrenme ve gerçek ortamlarda öğretim ilkelerine uygun olarak yapılmalıdır.

Meslek bilgi ve becerisi: Öğretmen eğitimi programlarında, öğretmenlik bilgi, beceri, değer ve davranışlarını içeren meslek dersleri, A-12 okullarıyla işbirliği yapılarak gerçek ortamlarda öğretilmelidir. A-12 okullarıyla işbirliğinde amaç, "Okulda Üniversite" modelini uygulayarak, öğretmen eğitiminde okul-üniversite ortaklığını sağlamaktır. Öğretmen adaylarının A-12 okullarında yapacağı gözlem, inceleme ve araştırmalar, "öğretmen yardımcılığı" ve "öğretmenlik uygulaması" uzun bir döneme yayılmalı ve özenle hazırlanan ortamlarda sağlanmalıdır. Öğretmen adayları mesleki bilgi, beceri ve değerleri, öğrencilere nasıl davranacaklarını, diğer öğretmenlerle ve velilerle nasıl işbirliği yapacaklarını, neleri, niçin ve nasıl öğreteceklerini gerçek ortamlarda yaparak ve yaşayarak öğrenmelidir.

Yönteme İlişkin İlkeler

Yaparak ve yaşayarak öğrenme: Öğretmen eğitimi programlarında gerçekleştirilecek her türlü eğitim ve öğretim faaliyeti "yaparak ve yaşayarak öğrenme" ilkesine uygun olarak düzenlenmelidir. Öğrenilen bilgi, beceri ve değerler gerçek ortamlarda yaşayarak denenmeden tam olarak öğrenilmiş sayılmaz. Söz gelimi, bir arabanın nasıl sürüleceğini, o arabayı sürerken hangi durumlarda ne yapılacağını kitap okuyarak öğrenebilir ve ilgili sınavda da başarılı olabiliriz. Bu tür bir öğrenme tamamlanmış bir öğrenme değildir. Sürecin tamamlanması için gerçek bir arabayı, gerçek bir yolda ve gerçek bir trafikte sürmemiz icabeder. Bu da yetmez, bu sürme yaşantısı veya yaşantıları üzerinde derinlemesine düşünerek deneyimlerimizden ders almamız gerekir.

Kuram ve uygulamayı birlikte öğrenme: Kuram ve uygulama aynı sürecin iç içe girmiş parçalarıdır. Doğal olan onların birlikte çalışılması ve öğrenilmesidir. Usta-çırak geleneğiyle yaygın eğitim ortamlarında verilen meslek eğitimini daha iyi yapmak için örgün eğitim kurumlarına taşırken, kuramsal bilgiyi kullanmak ve öğrenme deneyimlerini yapılandırmak gerekir, ama bu modernleştirme projesi kuram ile uygulamanın birbirinden ayrı ortamlarda öğretilmesini gerektirmez. Öğretmen eğitimi prog-

ramlarında eğitim, kuram ve uygulamanın eş zamanlı olarak aynı mekânda öğrenildiği gerçek eğitim ortamlarında verilmelidir. Öğretmenlik mesleğinin uygulandığı gerçek ortam okuldur. “Okulda Üniversite” modeli, öğretmenlik mesleğine ilişkin teori ve pratiğin, bilgi, beceri ve erdemlerin gerçek ortamlarda öğrenilmesini sağlayacaktır.

Yapılandırmacı eğitim: Bireyler karşılaştıkları yeni bir durumu, olayı ve düşünceyi eski bilgi ve tecrübeleriyle ilişkilendirirler ve eskiden bildikleriyle yeni karşılaştıklarının etkileşimi sırasında konuyla ilgili bilgilerini yeniler, algı ve anlayışlarını yeniden yapılandırır. Bilgi, beceri ve erdemlerin zihinde yapılandırılması veya zihnimizde zaten mevcut olanların yeniden yapılandırılması sürecinde, bireyin içinde bulunduğu toplumsal çevrenin üyeleriyle etkileşimi önemli bir rol oynar. Sosyal çevreyle etkileşimin yanı sıra bireylerin duygusal, estetik, bedeni ve diğer türden yaşantı ve etkileşimleri de öğrenme sürecini etkiler. Sosyal yapılandırmacı açıdan bakıldığında, okulda öğrenmenin gerçekleşmesi için öğrencilerin öğrenme süreçlerini anlamlı bulması, sürece bir bütün olarak, zihinsel, duygusal, fiziksel ve sosyal olarak katılması ve fikirleri gerçek hayatla ilişkilendirebilmesi, bir başka deyişle, teoriyi pratiğin içinde görebilmesi gerekir (Beck & Kosnik, 2006; Richardson, 1997). Öğretmen eğitimi programlarında eğitim etkinlikleri, öğrenmenin doğasını açıklayan “yapılandırmacılık” (constructivism) kuramına uygun olarak düzenlenmelidir. Sadece ezberleyerek değil anlayarak öğrenmenin sağlanması için, öğrenme süreci hem bilgiye hem de gerçek yaşantılara dayanmalıdır. “Okulda Üniversite” modeli öğretmen adaylarına anlayarak öğrenecekleri bir eğitim ortamı sağlayacaktır.

Performansa dayalı değerlendirme: Öğretmen eğitiminin kalitesini değerlendirmek için geliştirilen yeni yaklaşım (NCATE, 2007; INTASC, 2011), öğretmen eğitiminde eskiden olduğu gibi “girdi”nin değil, “çıktı”nın niteliklerinin esas alınmasını istemektedir. Yeni anlayışa göre, öğretmen eğitimi programlarının “çıktı”sı olan yeni mezun öğretmenin en önemli niteliği “ne bildiği” ve “ne yapabildiği”dir. Öğretmen adayları, mesleğe ilişkin bilgi ve becerilerini uygulayarak ve sergileyerek göstermelidir. Öğretmen adayları mezun olurken, kurumun vizyonu ve amaçları ile mesleğin standartlarına göre belirlenen bilgi, beceri ve davranışları kazanmalı, “ne bildikleri” ve “ne yapabildikleri,” gerçek ortamlardaki performansları esas alınarak değerlendirilmelidir.

Eğitim Ortamına İlişkin İlkeler

Gerçek ortamlarda eğitim ve deneyim: Öğretmen eğitimi programları geleceğin eğitimcilerini yetiştirirken, “gerçek ortamlarda eğitim” ilkesini uygulamalıdır. Eğitim hayatı boyu devam eden ve değişik ortamlarda gerçekleşen bir süreçtir. İnsan değişik ortamlarda, değişik şartlar altında ve değişik yollarla öğrenebilir. Ancak her türlü öğrenmenin kalitesi aynı değildir. Öğrenileni ezberleme veya anlamada, kısa sürede

unutma veya uzun süre muhafaza etmede, öğrenilen bilgi ve değerleri davranışa dönüştürme veya dönüştürememede ve öğrenilen becerileri başarıyla uygulama veya uygulayamamada öğrenmenin gerçekleştiği ortamın önemli bir rolü vardır. İnsan bir işin nasıl yapılacağını kitap okuyarak, televizyon seyrederek veya birisini dinleyerek de öğrenebilir ama kullanıma hazır bilgi ve beceri kazandıran ve unutulmayan öğrenme, gerçek ortamlarda, yaparak ve yaşayarak gerçekleşen öğrenmedir. Doktor adayları için gerçek eğitim ortamı hastanelerdir. Hastanelerde deneyim kazanmadan doktor olunamaz. Benzer şekilde, öğretmen adayları için de gerçek ortam A-12 okullarıdır. “Eğitim Hastaneleri”nin doktor adaylarına sağladığı gerçek eğitim ortamını (Holmes Group, 1990; 1910), “Mesleki Eğitim ve Gelişim Okulları” da öğretmen adaylarına sağlayabilir. Bu okullara uygulanacak olan “Okulda Üniversite” modeli, öğretmen eğitiminde köklü bir reforma yol açacaktır.

Öğretmen Adaylarına İlişkin İlkeler

Mesleğe kendini adayacak öğrencilerin seçimi: Öğretmenlik, henüz tam olarak olgunlaşmamış, eleştirel düşünme yeteneği yeterince gelişmemiş, kolayca yönlendirilebilecek, yararlı olduğu kadar zararlı etkilere de açık çocuk ve gençlerle çalışmayı, onlarla uzun süre birlikte olmayı gerektiren özel bir meslektir. Öğretmen adaylarının çocukları sevmesi, onlara değer vermesi, onlarla çalışmaktan, onlara yardım ve rehberlik etmekten mutluluk duyması ve öğretmenlik mesleği seçimini bilinçli olarak yapması gerekir. Öğretmen eğitimi programları, kendisini çocuk ve gençlerin eğitimine adayacak öğretmen adaylarını seçerek almalıdır.

Öğretim Kadrosuna İlişkin İlkeler

Öğretim kadrosunun nitelikleri: Öğretmen eğitimi programlarında öğretim kadrosu, programın vizyon, misyon, amaç, ilke ve standartlarına inanan ilk ve orta öğretimde öğretmenlik veya yöneticilik tecrübesi olan, programın vizyonunu gerçekleştirmek için bir “takım” olarak çalışma ilkesini benimseyen akademisyen ve uygulamacılardan oluşmalıdır. Öğretim kadrosu, sınıf içinde ve dışında sağladığı yüksek kalitede öğretim, araştırma ve hizmetle öğretmen adaylarına model olmalıdır. Öğretim üyeleri her ders döneminin sonunda öğrenciler tarafından değerlendirilmeli ve bu değerlendirmeler yönetimden bağımsız çalışan uzman bir birim tarafından yapılmalıdır. Değerlendirme sonuçları, öğretim üyelerine yaptıkları öğretim hakkında öğrencilerinden geri bildirim sağlamalı, öğretim üyelerinin terfi ve atamalarında kullanılmamalıdır. Öğretim üyelerinin mesleki yeterliliklerine ilişkin değerlendirmeler, yine öğretim üyelerinden oluşan bilim kurullarınca, değerlendirilecek öğretim üyesinin öğretim, araştırma ve hizmetleri incelenerek yapılmalıdır.

Liderliğe İlişkin İlkeler

Vizyona dayalı liderlik: Her vizyon bir insanın zihninde başlar. Başarılı öğret-

men eğitimi programları önce reformcu bir liderin veya lider kadronun zihninde bir ideal olarak doğmuş, geliştirilerek bir vizyona dönüştürülmüş ve bir takım ruhuyla çalışılarak gerçekleştirilmiştir. Lider kadro veya yöneticiler, kurumun vizyonu gerçekleştirecek şekilde örgütlenmesinden, yönetilmesinden, değerlendirilmesinden ve yenilenmesinden sorumludur. Kurumsal liderliğin vizyonuna göre şekillenen öğretmen eğitimi programının başarıyla çalışabilmesi için, programı veya sistemi oluşturan bütün unsurların vizyonu gerçekleştirmek için işbirliği yapması ve bir “takım” ruhuyla uyum içinde çalışması gerekir. Lider kadro ve yöneticiler, programın bir bütün olarak ahenk içinde çalışmasından sorumludur. Liderlik kurumunun uyum ve işbirliğini sağlamada önemli bir rolü olmakla birlikte, sistemi oluşturan unsurlar da vizyonun başarılmasından sorumludur. Sistemi oluşturan unsurların performansları, vizyonun gerçekleştirilmesine yaptıkları katkılara göre değerlendirilmelidir.

Demokratik katılım: Liderlerin ve kurumların vizyonlarını gerçekleştirmesini ve varlıklarını değişen şartlara göre yenileyerek devam ettirmesini sağlama da demokratik katılımın çok önemli bir rolü vardır. Liderler, birlikte çalıştıkları kadronun yönetime demokratik katılımını sağlayarak hem onlarda kurumu sahiplenme duygusu yaratabilir hem de vizyonlarını geliştirerek liderlik güçlerini artırabilirler. Eğitim fakültesinin “lider kadro”su, sahip oldukları vizyonu öğretim üyelerinden, uzmanlardan ve ilgili diğer kişilerden görüş alarak, milletin vizyonunu yansıtan temel metinleri inceleyerek ve küresel eğilimleri göz önünde bulundurarak geliştirmeli ve bu vizyonun kurumun ortak vizyonu haline gelmesini sağlamalıdır.

Kurumsal değerlendirme ve değişim: Her kurum, belirli bir “zaman”da var olan bilgi birikimine göre, belirli değerler esas alınarak ve yine belirli bir “zaman”da karşılaşılan sorunları çözmek, bir vizyonu gerçekleştirmek için kurulur. Ancak evrenin doğasında değişim vardır ve var olarak kalabilmek için değişime uyum sağlamak şarttır. Zamanın akışı içinde öğretmen eğitimi programının dayandığı bilgi birikimi, kuramsal temeller ve toplumsal idealler değişebilir ve bu değişiklikler vizyonda yenilenme gerektirebilir. Bunlar değişmese bile, çözülmesi gereken sorunlar, eğitilecek öğrencinin nitelikleri ve ihtiyaç duyulan öğretmen tipi değişebilir. Değişime direnen bütün sistemlerde “kırılmaların” olması kaçınılmazdır. Eğitim fakülteleri mutlaka değişmelidir ancak bu değişim programın ürettiği “öğretmen”in, kavramsal çerçevede ifade edilen vizyon, misyon, amaç, ilke ve standartlar ışığında değerlendirilmesinden elde edilen verilere göre yapılmalı, değişim değerlendirmeye dayanmalıdır.

Öğretmenin Nitelikleri

Amerika’da 1980’lerde gelişmeye başlayan, “eğitimin belirli standartlara (yeterliliklere) göre yapılması gerektiği” görüşü giderek güçlenmiş, federal hükümet ve eyaletler tarafından yasalara konmuş ve genel bir uygulama haline gelmiştir. Bugün,

anaokulundan üniversiteye kadar eğitimin her kademesinde ve hemen her seviyedeki sınıf ve ders için geliştirilmiş standartlar vardır. Öğretmenler, öğretim üyeleri, programlar ve kurumlar kendileriyle ilgili yeterliliklere göre öğretim ve etkinliklerini düzenlemekte ve bu yeterliliklere göre değerlendirilmektedir.¹

Eğitimi belirli standartlara (yeterliliklere) göre yapma yaklaşımı öğretmen eğitimini de etkilemektedir. Amerika’da öğretmen eğitiminin belirli standartlara göre yapılması gerektiği görüşü 1980’lerden itibaren yaygınlaşmaya başlayınca, öğretmen eğitimi programlarını akredite eden mesleki kuruluşlar bu programlar için ya yeni standartlar hazırladılar veya zaten var olan akreditasyon şartlarını standartlara dönüştürdüler (NCATE, 2007; INTASC, 2011; NBPTS, 1989). Benzer şekilde, eyalet yönetimleri de kendi eyaletlerindeki öğretmen eğitimi programları için “yeni mezun öğretmen standartları” geliştirdiler veya mevcut standartları yeni gelişmelerin ışığında yenilediler.

Amerika’da öğretmen eğitimi programlarının ve yeni mezun öğretmenlerin sahip olması gereken nitelikleri tanımlayan standartlar (yeterlilikler), bu alanda uzman meslek kuruluşları tarafından hazırlanarak kamuoyuna açıklanmaktadır. İlgili kurumların bu standartlardan beğendiklerini küçük değişikliklerle benimsedikleri görülmektedir. Eyaletler kendi öğretmenlik standartlarını geliştirirken, uzman kuruluşların geliştirdiği standartları da kaynak olarak kullanmaktadır (RIPTS, 2007). Amerika’daki öğretmen eğitimi programları ve öğretmenliğin nitelikleriyle ilgili standartlar hazırlayan, ülke düzeyinde saygınlık kazanmış olan kuruluşlardan önemlileri şunlardır: NCATE,² INTASC³ ve NBPTS.⁴ Aynı konular üzerinde çalışan diğer kurumlarla işbirliği yapan bu kuruluşların standartları, Amerikan öğretmen eğitiminde yaygın olarak kullanılmaktadır.

Türkiye’de de Avrupa ve Amerika’da başlayan öğretmenlerin sahip olması gereken yeterlilikleri hazırlama hareketlerine paralel çalışmalar yapılmaktadır. Bu amaçla MEB Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü tarafından “Öğretmenlik Yeterlilikleri” hazırlatılarak 2008 yılında yayınlanmıştır. Benzer çalışmalar yapan üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve bilim adamları da vardır (Ankara Üniversitesi, 2007; TED, 2009). Bu konudaki çalışmalar halen devam etmektedir. Aşağıdaki alt bölümlerde verilen, Türk eğitim fakülteleri mezunlarının sahip olmaları gereken yeterlilikler (öğretmenlik standartları) hazırlanırken, bu konuda yapılan çalışmalar özellikle

---

¹ ABD genelinde örgütlenmiş olan matematik öğretmenleri derneği, İngilizce öğretmenleri derneği ve benzeri gibi öğretmen örgütleri kendi konularıyla ilgili standartları hazırlatarak kamuoyuna açıklamakta, uygulayıcı kurumlar olan eyalet ve yerel yönetim eğitim birimleri de onları, eğer beğenirlerse, aynen veya değiştirerek benimsemektedir.

² National Council for the Accreditation of Teacher Education (Öğretmen Eğitimi Akreditasyonu Milli Konseyi).

³ Interstate New Teacher Assessment and Support Consortium (Eyaletler Arası Yeni Öğretmen Değerlendirme ve Destek Grubu)

⁴ National Board for Professional Teaching Standards (Öğretmenlik Mesleği Standartları Milli Kurulu).

de Amerika'daki öğretmen eğitimi akreditasyon kurumlarının hazırladığı öğretmenlik standartları kaynak olarak kullanılmış, ancak Türk öğretmenlerinin sahip olması gereken yeterlilikler de kavramlaştırılarak listeye eklenmiştir.

Eğitim Fakülteleri Mezunları İçin Önerilen Öğretmenlik Yeterlilikleri

Türkiye'deki öğretmen eğitimi programlarından mezun olan öğretmenler, yeni mezun öğretmenlerin sahip olması gereken genel nitelikleri tanımlayan aşağıdaki öğretmenlik yeterliliklerini (standartlarını) karşılamalıdır. Eğitim fakülteleri öğretmen adaylarını bu yeterliliklere göre eğitmeli ve değerlendirmelidir.

Genel kültür: Yeni mezun öğretmen veya öğretmen adayı, Türkçe, matematik, fen bilimleri ve bilgisayar teknolojisinin temel bilgi ve becerilerine sahiptir, Türk kültürünü, tarihini ve Türkiye'nin milli hedeflerini bilir. Türkiye'nin birlik ve bütünlüğüne bağlıdır; çağdaş medeniyete ulaşma ülküsünü benimsemiştir. Demokratik değerlere inanır ve onları yaşar, eleştirel düşünme becerisi gelişmiştir, çevre bilincine sahiptir, küreselleşmeyi anlamıştır ve uyguladığı öğrenim etkinlikleri, sahip olduğu zengin genel kültür bilgi ve becerisini yansıtır (RIPTS¹, 2007: Standart 1).

Alan bilgisi: Öğretmen adayı, öğreteceği alanın yapısını, temel kavramlarını ve araştırma yöntemlerini anlar ve öğrettiği konuları öğrencileri için anlamlı hale getirecek öğrenme deneyimleri yaratır (INTASC, 2011: Standart 4; NCATE, 2007: Standart 1a ve 1c; NBPTS, 1989: Proposition 1; RIPTS, 2007: Standard 2).

Öğrencinin gelişimi ve öğrenmesi: Öğretmen adayı, çocukların ve gençlerin nasıl geliştiğini ve öğrendiğini anlamıştır; uyguladığı eğitim etkinliklerinde onların fiziksel, zihinsel, sosyal ve duygusal gelişimlerini destekleyecek öğrenme fırsatları sağlar (INTASC, 2011: Standart 1; NCATE, 2007: Standart 1c; NBPTS, 1989: Proposition 1; RIPTS, 2007: Standard 3).

Öğrenciler arasında farklılıklar: Öğretmen adayı, öğrencilerin öğrenmeye yaklaşımlarındaki farklılıkları anlar ve farklı sosyal, ekonomik ve kültürel çevrelerden gelen veya bireysel yetenekleri farklı olan öğrencilere uygun öğretim fırsatları yaratır (INTASC, 2011: Standart 2; NCATE, 2007: Standart 1c; NBPTS, 1989: Proposition 1; RIPTS, 2007: Standard 4).

Öğretim stratejileri: Öğretmen adayı, öğrencilerin öğrenme, eleştirel düşünme, problem çözme ve uygulama becerilerini geliştirmek için, "öğrenci" ve "öğrenme" merkezli öğretim stratejileri uygular (INTASC, 2011: Standart 7; NCATE, 2007: Standart 1b; NBPTS, 1989: Proposition 3; RIPTS, 2007: Standard 4).

Öğrenme ortamları: Öğretmen adayı, yapıcı sosyal etkileşimi, öğrenmeye aktif katılımı ve öğrencilerin kendi kendini motive etmesini sağlayıcı bir öğrenme ortamı

¹ Rhode Island Profesyonel Öğretmen Standartları (Rhode Island Professional Teacher Standards). ABD'nde öğretmenlik standartları genellikle öğretmenlerin sahip olması gereken genel kültür bilgi ve becerisine yer vermemektedir. Rhode Island Eyaleti bu alandaki boşluğu fark ederek, eyalet öğretmenlik standartlarına genel kültür standardını eklemiştir.

yaratırken, hem bireyi hem de grubu motive edecek bir yaklaşım sergiler (INTASC, 2011: Standart 3; NCATE, 2007: Standart 1g; NBPTS, 1989: Proposition 3).

İletişim bilgi ve becerisi: Öğretmen adayı, sınıfta aktif sorgulamayı, birlikte çalışmayı ve birbirini destekleyici etkileşimi geliştirmek için etkili sözel, beden ve medya iletişim tekniklerini kullanır (NCATE, 2007: Standart 1a; RIBTS, 2007: Standard 8).

Öğretimin planlanması: Öğretmen adayı, okutacağı konulara, öğrencilere, topluma ve müfredatın amaçlarına ilişkin bilgiyi esas alan öğretim etkinliklerini planlar ve uygular (INTASC, 2011: Standart 7; NCATE, 2007: Standart 1b; NBPTS, 1989: Proposition 3; TED, 2009; MEB, 2008).

Değerlendirme bilgi ve becerisi: Öğretmen adayı, öğrencilerin zihinsel, sosyal ve fiziksel gelişimini değerlendirmek ve gelişimin sürekliliğini temin etmek için örgün (önceden planlanmış) ve yaygın değerlendirme stratejilerini kullanır (INTASC, 2011: Standart 6; NCATE, 2007: Standart 1d; NBPTS, 1989: Proposition 3).

Deneyimlerinden ders alarak gelişme: Öğretmen adayı, yaptığı seçimlerin ve davranışların öğrenme topluluğu içindeki öğrenciler, veliler ve diğer meslektaşları üzerindeki etkilerini sürekli değerlendiren, deneyimlerini analiz eden ve onlardan ders alan bilinçli bir uygulamacıdır (INTASC, 2011: Standart 9; NCATE, 2007: Standart 1d ve 1g; NBPTS, 1989: Proposition 4).

Toplumsal ilişkiler, işbirliği ve meslek ahlakı: Öğretmen adayı, öğrencilerin öğrenmesi, sağlık ve mutluluğu için velilerle, meslektaşlarıyla ve çevredeki toplumla iletişim kurar, görüşür ve etkileşir; öğretmenin çevreyle ilişki ve etkileşimi mesleki değerleri yansıtır (INTASC, 2011: Standart 9; NBPTS, 1989: Proposition 5; Şişman, 2010).

İdealizm ve fedakârlık: Öğretmen adayı, öğrencilerin gelişmesine, öğrenmesine, sağlık ve mutluluğuna, onların Türkiye’yi çağdaş uygarlık seviyesinin üstüne çıkaracak bilgi, beceri ve erdemler kazanmasına ve öğretmenlik mesleğinin ve onurunun korunması ve yüceltilmesi idealine kendisini adanmıştır. Öğretmen adayının bu idealin gerçekleşmesi için fedakârca çalıştığı, gerçekleştirdiği öğretim etkinliklerinde, öğrencilerle ilişkilerinde, meslektaşlarıyla yaptığı işbirliğinde ve velilerle etkileşiminde görülür (NBPTS, 1989: Proposition 1; Tekişik, 2010).

Demokrasi ve çocuk hakları: Demokrat doğulmaz. Demokratik bir toplum olarak yaşayabilmek için tek tek her Türk vatandaşının (1) demokrasinin kavram ve kurumlarına ilişkin “bilgi”yi öğrenmesi, (2) demokratik “değer”lere inanması ve (3) demokratik “davranış”lar geliştirmiş olması gerekir. Öğretmen adayları demokrasiye ilişkin bilgi, değer ve davranışları sergiler, bunları öğretmek için gerekli etkinliklerini uygular, ve henüz kendini koruyacak kadar gelişmemiş olan çocukların eğitim ve gelişim haklarını savunur.

Eleştirel düşünce: Hem bireysel hem de toplumsal gelişimin en önemli kaynaklarından birisi eleştirel düşüncedir (critical thinking). Bir insanın eleştirel düşünce becerisine sahip olması için (1) olayları başkalarının bakış açısından görebilmeyi, (2)

karşıt tezleri savunanların “kabul”lerini (assumptions) anlamayı, onların görüşlerini analiz etmeyi ve (3) kendi düşüncelerinin kaynaklarını, amaçlarını ve araçlarını sorgulamayı öğrenmesi gerekir. Öğretmen adayları, eğitim kuram ve stratejilerine eleştirel bir bakış açısıyla yaklaşır ve öğrencilerine eleştirel düşünme becerisi kazandırmak için gerekli öğretim etkinliklerini uygular.

Çevre bilinci ve değeri: Doğal kaynakların tüketimi hızlanmakta ve insanlık kendi sonunu kendi elleriyle hazırlamaktadır. Herkes bu gidişi durdurmak, doğal kaynakları akıllıca kullanmak ve çevreyi korumakla mümkündür. Öğretmen adayının çevreye ilişkin bilgi ve değerleri gerçekleştirdiği öğretim etkinliklerinde ve kaynakları kullanımında görülür.

Araştırma becerisi: Öğretmenlerin karşılaştıkları her türden sorun için daha önce nelerin yazıldığını ve yapıldığını öğrenmeleri, sorunu araştırmaları ve verdikleri eğitimin kalitesini yükseltmeleri mümkündür. Öğretmen adayının karşılaşılan sorunları bilimsel yöntemlerle araştırarak çözüme becerisi yaptığı etkinliklerde görülür.

Yukarda sunulan “Öğretmenlik Yeterlilikleri” (standartları), eğitim fakültesi yönetici ve öğretim üyeleri ile öğretmen eğitiminde işbirliği yapılan ilk ve orta dereceli okulların öğretmen ve yöneticileri tarafından tartışılarak geliştirilmeli ve benimsenmelidir.

Öğretmen Eğitiminin Yeniden Yapılandırılması

Öğretmen eğitiminde son dönem reform arayışlarının başladığı 1980’lerden itibaren tartışılan konulardan birisi öğretmen eğitimi veren kurumların nasıl yapılandırılması gerektiğidir. Mesela, Amerika Birleşik Devletleri’nde 1983’te yayınlanan *Bir Millet Tehlikede (A Nation at Risk)* adlı rapordan sonra eğitimin hemen her alanında reform önerileri ortaya atıldı ve bunların bir kısmı uygulamaya kondu. Bu dönemde öğretmen eğitiminin yeniden yapılandırılmasını savunan etkili reform hareketlerinden birisi “the Holmes Group” hareketi idi. Öğretmen eğitiminde reform yapılmasını savunan bir grup üniversiteden oluşan bu grup 1986’da yayınladığı *Yarının Öğretmenleri*¹ adlı kitapta öğretmen eğitiminin beş yıl olarak yeniden yapılandırılmasını savundu. Bu grubun üyesi olan üniversiteler kendi bünyelerinde bulunan eğitim fakültelerinin programını yenileyerek süresini beş yıla çıkardılar. Aynı yıllarda, eğitim fakültelerinin ihtiyaç duyulan öğretmeni yetiştiremediğinin iddia ederek daha kısa sürede ve daha az maliyetle daha iyi öğretmenler yetiştireceğini iddia eden alternatif programlar da güçlenmeye başladı (Cochran-Smith & Zeichner, 2005).

Amerika’da 1980’lerde başlayan öğretmen eğitiminde yeni bir model arayışı halen devam etmektedir. Mesela, Amerika’da Obama yönetimi 2011’de *Öğretmenlerimiz Geleceğimizdir: Obama Yönetiminin Öğretmen Eğitiminde Reform ve Gelişim Planı*²

¹Holmes Group (1986), *Tomorrow’s Teachers*.

²U.S. Department of Education (2011). *Our Future, Our Teachers: The Obama Administration’s Plan for Teacher Education Reform and Improvement*.

adlı bir reform planı yayınlamıştır. Yine Amerika’da büyük bir öğretmen eğitimi akreditasyon kuruluşu olan NCATE¹, öğretmen eğitimini yenilemek için sürekli olarak yeni akreditasyon yeterlilikleri oluşturmaktadır (NCATE, 2007). Ayrıca Amerika’da öğretmen eğitimi veren geleneksel eğitim fakültelerinin dışında kısa sürede öğretmen yetiştiren alternatif programlar da yaygınlaşmaktadır. Bunların en aktif ve etkili olanlardan birisi “Amerika İçin Öğret”² adlı kuruluştur.

Avrupa ve Türkiye’de de öğretmen eğitiminde reform arayışı devam etmektedir. Avrupa’da Finlandiya son 15 yıldır eğitimde gösterdiği başarı ile dikkatleri üzerine çekmiş bulunmaktadır. Finlandiya 1970’lerin sonuna kadar öğretmen yetiştiren bütün okulların yüksek öğretim kurumlarına bağlanmasını sağladı. Daha sonra 1978’de çıkardığı Öğretmen Eğitimi Yasası’yla da³ ilk ve orta dereceli okullara öğretmen olarak atanabilmek için en az yüksek lisans düzeyinde eğitim görülmesi şartını getirdi (Sahlberg, 2011). Bugün Finlandiya’da öğretmenlik saygın bir meslek olarak görülmektedir. Türkiye’de de öğretmen eğitimi veren kurumları yeniden yapılandırma hareketi 1970’lerde başladı ve 1980’lerde hızlanarak devam etti. Mesela, 1982’de çıkartılan Yüksek Öğretim Kanunu ile daha önce Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olan bütün öğretmen yetiştiren kurumlar üniversitelere bağlanarak eğitim fakültesine dönüştürüldü (Ankara Üniversitesi, 2007).

Öğretmen yetiştiren kurumların yapısına ve programına ilişkin uluslararası ortak politikalar veya evrensel ilkeler henüz oluşmuş değildir. Bunun sebeplerinden birisi, bir öğretmenin en az ne bilmesi ve ne yapabilmesi gerektiği konusunda uluslararası ortak bir görüşün oluşmamış olmasıdır. Bu konudaki görüş farklılıklarını Amerika örneğinde olduğu gibi ülkelerin kendi içinde de görmek mümkündür. Amerika’da 1400 civarında öğretmen eğitimi programı vardır. Bunların çok büyük bir kısmı dört yıllık eğitim fakültesi programıdır. The Holmes Group üyesi olan veya bu hareketten etkilenen üniversitelerde öğretmen eğitimi beş yıldır. Ayrıca yüksek lisans düzeyinde eğitim veren iki yıllık öğretmen eğitimi programları da vardır. Mesela, Amerika’da Linda Darling-Hammond’un (2006; 2000a; 2000b; 2000c; Darling-Hammond & Lieberman, 2006) yönetiminde yapılan yukarıda bahsettiğimiz “En Başarılı Öğretmen Eğitimi Araştırması”nda “en başarılı” seçilen yedi öğretmen eğitimi programı içinde bu üç türden örnekler vardır. Bu kurumlardan Wheelock College ve Alverno College’da öğretmen eğitimi dört yıllıktır. University of Virginia ve Trinity University’de beş yıllıktır. Bank Street College, University of Southern Maine ve University of California-Berkeley’de yüksek lisans düzeyindedir ve iki yıldır. Finlandiya’da öğretmen olmak için gereken Master derecesini elde etmek ise beş ile yedi yıl arasında sürmektedir (Sahlberg, 2011, 78).

¹National Council for the Accreditation of Teacher Education (Öğretmen Eğitimi Akreditasyon Milli Konseyi).

²Teach For America

³The Acts on Teacher Education

Mevcut Öğretmen Eğitimi Modelleri

Önce şunu vurgulamak gerekir ki öğretmen eğitiminin kalitesini belirleyen bir çok unsur vardır. Söz gelimi, öğretmen adaylarının seçimi, müfredat, yöntem, öğretmenlik uygulaması, öğretim üyelerinin kalitesi ve kurumsal liderlik gibi. Öğretmen eğitiminin kalitesini süresinin uzunluğu değil, müfredatın, yöntemin ve benzeri diğer unsurların nasıl uygulandığı belirler. İyi bir öğretmen eğitimi bir çok şekilde yapılandırılabilir. Bu bölümde halen uygulanan üç önemli model kısaca açıklanacak, daha sonra da öğretmen eğitiminin yeniden yapılandırılması için benim önerdiğim Okulda Üniversite modeli tanımlanacaktır.¹

Lisans Düzeyinde Öğretmen Eğitimi: Dört Yıllık Programlar

Günümüzdeki öğretmen eğitimi programlarının büyük çoğunluğu lisans düzeyinde dört yıllık eğitim vermektedir. Söz gelimi, Türkiye’de 1982’de kabul edilen Yüksek Öğretim Kanunu ile öğretmen yetiştiren bütün kurumlar lisans düzeyinde eğitim veren kurumlar olarak üniversitelerin bünyesine alınmıştır. Amerika’daki 1400 civarında öğretmen eğitimi programının çok büyük bir kısmı dört yıllık lisans programıdır (Darling-Hammond, 2006). Aralarında çok başarılı olanlar vardır ancak bu başarılı kurumlarda eğitim teorik olarak dört yıl olsa da uygulamada bunun dört-buçuk yılı bulduğu görülmektedir (Darling-Hammond, 2000a). Öğretmen eğitimi veren yüksek öğretim kurumlarının süresini iki veya üç yıldan dört yıla çıkarma eğilimi 1960’lerde başlayarak 1980’lerde tamamlanmıştır. Daha önceki yıllarda öğretmen eğitimi iki veya üç yıl süren yüksek öğretim kurumlarında verilmekte idi (YÖK, 2007; Sahlberg 2011; TBMM 1993). Öğretmen adaylarına dört yıl içinde genel kültür, alan ve meslek bilgisi kazandırmayı amaçlayan bu programlar tasarlandığı zaman küreselleşme ve bilgi çağı henüz toplum hayatını günümüzdeki gibi etkilemeye başlamamıştı. Teknolojik gelişme, küreselleşme ve bilgi çağının ürünü olan İnternet ve televizyon gibi eğitici güçler henüz ortada yoktu. Öğretmen eğitiminde reform çabalarının da işaret ettiği gibi lisans düzeyinde eğitim bilgi çağı toplumunun ihtiyaç duyduğu öğretmeni yetiştirmeye yetmemektedir. Yeniden yapılandırmalarla, özellikle de bu çalışmada önerilen Okulda Üniversite (Özcan, 2011; 2012) modelinin uygulanmasıyla dört yıllık lisans programlarıyla da daha başarılı öğretmenler yetiştirmek mümkün olabilir, ancak uzun vadede öğretmen eğitiminin müfredatını zenginleştirmek ve süresini artırmak gerekecektir.

Lisans ve Yüksek Lisans Kaynaştırılan Öğretmen Eğitimi: Beş/Beş-Buçuk Yıllık Programlar

Lisans düzeyinde dört yıllık öğretmen eğitiminin artık yeterli olmadığı, öğretmen eğitiminin hem müfredatının zenginleştirilmesi hem de süresinin artırılması gerektiği

¹Bu modeller hakkında ayrıntılı bilgi için bkz: Mustafa Özcan, (2011), Bilgi Çağında Öğretmen, Ankara: TED Yayınları.

görüşü 1970'lerden itibaren ortaya atılmaya başlanmıştır. Bu görüşe paralel uygulamaların da 1970'lerden itibaren hem Avrupa'da hem de Amerika'da ortaya çıktığı görülmektedir. Finlandiya'da 1978'de çıkan bir yasayla ilkökul birinci sınıftan lise son sınıfa kadar olan kademelerde görev yapacak bütün öğretmenlerin yüksek lisans eğitimi alması zorunlu hale getirilmiştir (Sahlberg, 2011). Amerika'da öğretmen eğitiminin beş yıla çıkmasını ve yüksek lisansı da içermesini savunan eğitimciler seslerini güçlü bir şekilde 1980'lerde duyurmaya başlamışlardır. Öğretmen eğitiminin mevcut halinden memnun olmayan ve öğretmen eğitiminde reform yapılmasını savunan bir grup eğitim fakültesi dekanının oluşturduğu "the Holmes Group" 1986'da yayınladığı *Yarının Öğretmenleri (Tomorrow's Teachers)* adlı kitapta beş yıllık bir öğretmen eğitimi modeli ortaya koymuştur. Çoğunlukla büyük üniversitelerin bünyesinde bulunan eğitim fakülteleri tarafından benimsenen bu model fazla yaygınlaşmamıştır. Aradan çeyrek asırdan fazla zaman geçmesine rağmen Amerika'daki öğretmen eğitimi programlarının ancak yüzde on kadarı bu modeli benimsemiştir. Bu modeli uygulayan eğitim fakültelerinin bazıları üzerinde yapılan araştırmalar bu programlardan çok kaliteli öğretmenler yetiştirdiğini göstermesine rağmen model fazla yaygınlaşmamıştır (Darling-Hammond, 2006; 2000b). Beş yıllık programların Amerika çapında benimsenmesinin sebebi bu modelin kalitesinden ziyade eğitim fakülteleri arasındaki öğrenci bulma rekabetidir (Özcan, 2011). Uygulayan kurumlar arasında farklılıklar olmasına rağmen bu modelde öğretmen adayları hem belli bir bilim dalında lisans düzeyinde eğitim hem de öğretmenlik eğitimi almaktadır. Lisans dersleri ve eğitim dersleri kaynaştırılmış olarak belli bir sıraya göre alınmakta ve adaylar yüksek lisans derecesiyle mezun olmaktadır. Amerika'da University of Virginia ve Trinity University Eğitim Fakültelerinin (Darling-Hammond, 2000b), Avrupa'da ise Finlandiya'nın (Sahlberg, 2011) bu modeli bazı farklılıklarla da olsa başarıyla uyguladığı görülmektedir. Okulda Üniversite kavramını bu modele uygulayarak veya bu modeli Okulda Üniversite kavramına göre yeniden yapılandırarak çok daha kaliteli öğretmenler yetiştirmek mümkündür (Özcan, 2011).

Yüksek Lisans Düzeyinde Öğretmen Eğitimi: İki veya İki-Buçuk Yıllık Programlar

Bu modeli uygulayan kurumlarda lisans düzeyinde öğretmen eğitimi programı ya yoktur veya ayrı bir program olarak uygulanmaktadır. Yüksek lisans programları öğretmen eğitimine alacakları öğrencileri zaten bir üniversiteden mezun olmuş olan adaylar arasından seçmektedir. Bu model kavram olarak Türkiye'de uygulanan Öğretmenlik Formasyonu programını andırmaktadır ancak hem süresi hem de içeriği ondan farklıdır. Araştırmalar bu modelin "University of California"nın Berkley Yerleşkesindeki Eğitim Fakültesi'nde, New York'ta bulunan "Bank Street College"da ve Maine eyaletinde bulunan "University of Southern Maine"de çok başarılı bir şekilde uygulandığını göstermektedir (Darling-Hammond, 2000c). Bu kurumlar tarafından çok titiz

bir seçme ile programa kabul edilen öğrenciler daha önceden genel kültür ve alan eğitimi derslerini başarıyla tamamlamış oldukları için bu programlarda meslek eğitimi dersleri ve uygulama çalışmaları yer almaktadır. Türkiye'deki formasyon eğitiminin bu tür iki yıllık programlara dönüştürülmesi ve yüksek lisans eğitimini de içermesi öğretmen eğitiminin kalitesini olumlu yönde etkileyecektir. Okulda Üniversite modelinin (Özcan, 2011) bu programa entegre edilmesi ise programı deneyime dayalı hale getirecek ve mezunların kalitesini çok büyük ölçüde etkileyecektir.

Sonuç

Dünya hızla değişmekte ve küresel bilgi toplumunda eğitim dahil her şey uluslararası standartlara göre değerlendirilmektedir. Türkiye'nin çağdaş medeniyete ulaşması ve ona öncülük etmesi için yeni nesilleri dünya ile konuşacak, dünya ile çalışacak ve gerekirse dünya ile yarışacak şekilde yetiştirmesi gerekmektedir. Bu da ancak çok iyi yetişmiş öğretmenlerle mümkündür. Türkiye'nin bu değişimi yakalamak ve ona öncülük etmek için öğretmen yetiştirme sistemini yeniden yapılandırması gerekmektedir.

Eğitim fakültesinin amacı, her bakımdan gelişmiş, uluslararası standartlarda kendi alanının en iyisi olan, ülkesini ve dünyayı tanıyan, milli değerlere bağlı, demokrasiye inanan, doğayı koruyan, kendisini mesleğine adanmış, öğrencilerine model olacak ve onları Türkiye'yi çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne yükseltecek niteliklerle donatacak öğretmenler yetiştirmek olmalıdır. Uluslararası standartlarda en iyi öğretmenleri yetiştiren bir eğitim fakültesi sadece kendi çocuklarına ve kendi milletine hizmet etmekle kalmaz, bölgesel ve küresel düzeyde model alınan, dünya çocuklarına ve insanlığa hizmet eden bir kurum olur. Eğitim fakültesinin vizyonu, kalitesi uluslararası standartların üstünde öğretmenler yetiştiren, mezunlarının sadece Türkiye'de değil dünyanın diğer ülkelerinde de iş bulabildiği, küresel ölçekte model alınan bir kurum haline gelmek olmalıdır. Önerilen Okulda Üniversite modeliyle Türkiye uluslararası standartlarda en iyi öğretmenleri yetiştirme ve öğretmen eğitiminde bir mark yaratma şansını yakalayabilir.

Summary

Introduction

The information age requires new knowledge, skills, and values. This, in turn, mandates reform to the educational system (U.S. Department of Education, 1983; TBMM, 1993; Tekişik, 2012). However, educational reform and improvement of the learning of students are not possible without first reforming teacher education (Sahlberg, 2011; Cochran-Smith & Zeichner, 2005; Beck & Kosnik, 2006; Ankara University, 2007; Darling-Hammond, 2006; U.S. Department of Education, 2011; YÖK, 2007; NCATE, 2010). The goal of this study is to design a model of teacher educa-

tion. To this end, a seven dimensional model named University within School, is designed.¹ The development of the model has been realized through the review, analysis, and conceptualization of empirical and theoretical studies of teacher education. The dimensions of the model are: Conceptual Framework, Curriculum, Method, Context and Practice, Student, Faculty, and Leadership (Özcan, 2011). These dimensions cover all aspects of teacher education: from recruitment, to methods, to practicum. All are intimately related to one another and form a system (Richardson, 1997; Darling-Hammond, 2006, NCATE, 2010). In this article, one of these dimensions - Conceptual Framework – will be examined.

Sample Sources Used in the Study

One of the significant sources used in the study is *Studies of Excellence in Teacher Education*. This source consists of seven reports published in three books (Koppich, 2000; Merseth and Koppich, 2000; Miller & Silvernail, 2000; Snyder, 2000; Whitford et al, 2000; Zeichner, 2000, and Darling-Hammond & MacDonald, 2000). The goal of this study was to identify, investigate, and define excellent programs of teacher education in America so that the other programs of teacher education could use them as models by which to improve. The research team began its study by reviewing more than 1400 programs (U.S. Department of Education, 2011; Darling-Hammond, 2006; Cochran-Smith & Zeichner, 2005). At the end of the four-year study, seven programs of teacher education were selected.² The research team investigated these programs, and four books, including a report for each program, were published. Three of the books, published in 2000, are: *Studies of Excellence in Teacher Education: Preparation in the Undergraduate Years*; *Studies of Excellence in Teacher Education: Preparation in a Five Year Program*; and *Studies of Excellence in Teacher Education: Preparation at the Graduate Level*. The fourth book, *Powerful Teacher Education: Lessons from Exemplary Programs*, is written by Linda Darling-Hammond and was published in 2006. It synthesizes the findings of the individually-prepared reports about the seven institutions.

Some other sources used in the study are: *Our Future, Our Teachers: The Obama Administration's Plan for Teacher Education Reform and Improvement*. U.S. Department of Education, 2011); *NCATE Blue Ribbon Panel Report on Clinical Preparation and Partnerships for Improved Student Learning*. National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE, 2010); *The Holmes Partnership Trilogy: Tomorrow's Teachers, Tomorrow's Schools, Tomorrow's Schools of Education* (The Holmes Partnership, 2007); *Studying Teacher Education: The Report of the AERA Panel on Research and Teacher Education* (AERA Panel on Research and Teacher Education,

¹ For detailed information on the model of University within School see: Mustafa Özcan, Bilgi Çağında Öğretmen (Teachers in the Information Age). Ankara (Turkey): TED Publication, 2011.

²The name of the seven colleges and universities hosting the best programs of teacher education are: Wheelock College, Alverno College, the University of Virginia, Trinity University, Bank Street College, the University of Southern Maine, and the University of California-Berkeley.

2005); *Preparing America's Teachers* (Phi Delta Kappa, 1996); *Öğretmen Yetiştirme ve Eğitim Fakülteleri (Teacher Preparation and Colleges of Education [in Turkey] 1982–2007* (The Turkish Higher Education Council-YÖK, 2007).

Conceptual Framework in the Model of the University within School

Globalization and the information age have eliminated all borders with the exception of political ones. Being the national best in any profession is no longer enough to keep a job. Competition in everything is becoming global. The University within School model suggests a vision for programs of teacher education. This vision aspires to educate, to international standards, the best teachers in their respective areas of expertise. University within School requires a true partnership between colleges of education and K-12 schools. These two institutions join their resources in order to educate the best teachers. It suggests linking a college of education, with its faculty, research, theories, and prospective teachers, to partner schools, the workplace of teachers, where teaching is practiced. This model combines the theory and practice of teaching as well as traditional and modern forms of professional education (Holmes Group, 1986; 2007). From a different perspective, this model is the application of the concept of “University in the Workplace” to teacher education (Özcan, 2012).

To apply the model, participating colleges and K-12 schools would sign a contract defining their responsibilities. This contract would outline an agreement to create a partnership for teacher education, engage in professional development, and improve student achievement. Thereafter, partner K-12 schools would be re-organized in order to accommodate partner colleges of education so that together they may create the University within School. These schools will function as an institution providing high quality teacher education and professional development. Together, they will prepare a conceptual framework for teacher education and development defining their vision, mission, objectives, principles, and standards. The conceptual framework will lead them and be their vision in action.

Applicants to the program of teacher education will not be accepted on the mere basis of a need to fill classrooms. Rather, the candidates with the potential to be the best will be selected through interviews, as done by the best programs of teacher education in the U.S. and world (Darling-Hammond, 2000a; 2000b; 2000c; 2006; Darling-Hammond & Lieberman, 2006). In their junior year, teacher candidates will be placed as teacher assistants in the classrooms of mentor teachers in partner schools. For the two years prior, they will prepare for this paid assistantship. Teacher assistantship will continue for two semesters, in two different schools, with two different teachers. When they reach senior year, teacher candidates will be student teachers for two semesters, again in two different schools, with two different mentor teachers. Education faculty will have offices in partner schools they will teach education courses in the classrooms of these schools (Darling-Hammond, 2000c). Mentor teachers will be hired as

adjunct faculty (Darling-Hammond, 2000b). Education faculty and mentor teachers will work together as co-teachers in K-12 classrooms and college courses (Darling-Hammond, 2000c). The partner K-12 schools will embody the concept of University within School and will play a role in teacher education similar to the role of teaching hospitals in medical education (Flexner, 2010; Holmes Group, 1990).

Conclusion

Proposed Standards for Graduating Teachers

Colleges of teacher education should prepare teacher candidates to meet the following standards.

General knowledge: Teacher possesses a broad base of general knowledge with an understanding of democracy, environment, globalization, the information age, and cultural diversity. This knowledge is reflected in his/her teaching (RIPTS, 2007: Standard 1).

Content knowledge: Teacher has content knowledge and designs instruction that addresses the core skills, concepts, and ideas of her/his respective discipline (INTASC, 2011: Standard 4; NCATE, 2007: Standard 1a and 1c; NBPTS, 1989: Proposition 1; RIPS, 2007: Standard 2).

Learner development: Teacher understands how children learn and develop, and how their development as individuals varies across the cognitive, linguistic, social, emotional, and physical areas (INTASC, 2011: Standard 1; NCATE, 2007: Standard 1c; NBPTS, 1989: Proposition 1; RIPS, 2007: Standard 3).

Learning differences: Teacher understands individual, social, and cultural differences, and designs and delivers instruction to address each student's diverse learning strengths and needs to ensure that each learner reach his/her full potential (INTASC, 2011: Standard 2; NCATE, 2007: Standard 1c; NBPTS, 1989: Proposition 1; RIPS, 2007: Standard 4).

Teaching strategies: Teacher designs learning-centered and learner-centered instruction that accommodates individual differences in development, learning style, language acquisition, cultural background, and learning disability (INTASC, 2011: Standard 8; NCATE, 2007: Standard 1b; NBPTS, 1989: Proposition 3; RIPS, 2007: Standard 4).

Learning environments: Teacher creates and manages the learning environment to actively and equitably engage learners by organizing, allocating, and coordinating resources (INTASC, 2011: Standard 3; NCATE, 2007: Standard 1g; NBPTS, 1989: Proposition 3).

Communication skills: Teacher communicates and collaborates with, and provides critical feedback to students, families, colleagues, other professionals, and community

members in order to support student growth and learning (NCATE, 2007: Standard 1a; RIPTS, 2007: Standard 8).

Planning for instruction: Teacher draws upon knowledge of content areas, learners, and pedagogy to plan instruction (INTASC, 2011: Standard 7; NCATE, 2007: Standard 1b; NBPTS, 1989: Proposition 3; TED, 2009; MEB, 2008).

Assessment: Teacher uses multiple methods of assessment to identify the learning needs of individual students, provides students with feedback to guide their progress, and documents learner progress (INTASC, 2011: Standard 6; NCATE, 2007: Standard 1d; NBPTS, 1989: Proposition 3).

Reflection and growth: Teacher is a reflective practitioner who knows how to use a variety of self-assessment strategies to reflect on his/her practice and its influences on students' growth and learning (INTASC, 2011: Standard 9; NCATE, 2007: Standard 1d and 1g; NBPTS, 1989: Proposition 4).

Social relations and collaboration: Teacher respects and collaborates with students, families, colleagues, other professionals, and community members to share responsibility for student growth and development, learning, and well-being (INTASC, 2011: Standard 10; NBPTS, 1989: Proposition 5; Şişman, 2010).

Idealism and dedication: Teacher is a dedicated and idealistic professional who works hard to ensure students earn the needed knowledge, skills, and values to unfold their potentials (NBPTS, 1989: Proposition 1; Tekişik, 2010).

Democracy and the rights of children: Democrats are not born. Teacher understands the knowledge and skills of democracy, believes in democratic values, respects human rights, and advocates for the rights of children to the best education.

Critical thinking: Teacher has critical thinking skills, approaches educational assumptions and theories with a critical perspective, and teaches the skills of critical thinking to students.

Environmental consciousness: Teacher knows the vitally important value of natural resources and the environment. His/her environmental consciousness is reflected in her/his teaching and disposition.

Research and inquiry: Teacher has the necessary knowledge and skills to inquire and conduct scientific research. Teacher's knowledge of research and inquiry is reflected in her/his classroom activities and approaches to educational problems.

Most of the standards proposed above are already proposed by organizations of professional experts and adopted by states and colleges of teacher education. A few new standards are added to the list, such as environmental consciousness, and research and inquiry. Education faculty and teachers collaborating in the University within School projects should discuss, adopt, and own these standards.

References

- Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi. (2007). *Eğitim bilimleri bakış açısıyla eğitim fakülteleri ve akreditasyon çalışmayı*. A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi yayınları, yayın no: 204. Yayıma hazırlayanlar: Tevhide Kırgın ve Fatma H. Bıkmaz.
- Beck, C. & Kosnik, C. (2006). *Innovations in teacher education: A social constructivist approach*. New York: State University of New York.
- Cochran-Smith, M. & Zeichner, K. M. (Eds.). 2005. *Studying teacher education: The report of the AERA panel on research and teacher education*. Published for AERA by Lawrence Erlbaum Associates.
- Darling-Hammond, L. (2006). *Powerful teacher education: Lessons from exemplary programs*. California: Jossey-Bass: A Wiley Imprint.
- Darling-Hammond, L. ve Lieberman, A. (2006). *Teacher education around the world: Changing policies and practices*. London ve New York: Routledge Taylor and Francis.
- Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000a). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in the undergraduate years (Alverno College by Kenneth Zeichner and Wheelock College by Lynne Miller and David Silvernail)*. AACTE Publication.
- Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000b). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in a five year program (Trinity University by Julia E.Koppich, University of Virginia by Katherine K. Merseith and Julia E. Koppich)*. AACTE Publication.
- Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000c). *Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level (Bank Street College of Education by Linda Darling-Hammond and Maritza B. Macdonald, University of California-Berkeley by Jon Snyder, and University of Southern Maine by Betty Lou Whitford, Gordon Ruscoe, and Letitia Fickel)*. AACTE Publication.
- Darling-Hammond, L. & MacDonald, M. B. (2000). *Bank Street College of Education in Darling-Hammond, L. (Ed.) (2000c). Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level*. AACTE Publication.
- Flexner, A. (1910). *The Flexner report on medical education in the United States and Canada 1910 (Tıpkı basım)*. Washington, D.C.: Science and Health Publications.
- Holmes Group (1986). *Tomorrow's teachers: A report of the Holmes Group*. MI: Author.
- Holmes Group (1990). *Tomorrow's schools: Principles for the design of professional development schools*. MI: Author.
- The Holmes Partnership (2007). *The Holmes partnership trilogy: Tomorrow's teachers, tomorrow's schools, tomorrow's schools of education*. New York: Peter Lang.
- INTASC (2011). *InTASC Model core teaching standards: A resource for state dialogue*. Washington, D.C.: CCSSD (Council of Chief State School Officers).
- Koppich, J. E. (2000). *Trinity University in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000b). Studies of excellence in teacher education: Preparation in a five year program*. AACTE Publication.
- Merseith, K. K. & Koppich, J. E. (2000). *University of Virginia in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000b). Studies of excellence in teacher education: Preparation in a five year program*. AACTE Publication.

- Miller, L. and Silvernail, D. (2000). *Wheelock College in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000a). Studies of excellence in teacher education: Preparation in the undergraduate years.* AACTE Publication.
- NBPTS (1989). What teachers should know and be able to do. Washington, DC: Author.
- NCATE (2010). *NCATE Blue Ribbon Panel Report on Clinical Preparation and Partnerships for Improved Student Learning.* Author.
- NCATE (2007). *Professional standards for the accreditation of schools, colleges, and department of education.* NCATE yayını. İnternet adresi: www.ncate.org.
- Özcan, M. (2011). *Bilgi çağında öğretmen: Eğitimi, nitelikleri, gücü.* Ankara :TED Yayını.
- Özcan, M. (2012). İşyerinde üniversite kavramının öğretmen eğitimine uygulanması: Okulda üniversite modeli. *Uluslararası yükseköğretim kongresi: Yeni yönelişler ve sorunlar (UYK-2011) bildiri kitabı.* T.C. Yükseköğretim Kurulu.
- RIPTS (2007). *Rhode Island professional teacher standards.* Providence: Rhode Island Department of Education.
- Richardson, V. (Ed.) (1997). *Constructivist teacher education: Building a world of new understandings.* Washington, DC: Falmer Pres.
- Sahlberg, P. (2011). *Finnish lessons: What can the world learn from the educational change in Finland.*New York: Teachers College Press.
- Şişman, M. (2010). Eğitim değer üretme sürecidir. *İgder Bülten*, sayı 1. Özel sayı konusu: Öğretmenim Sempozyumu. İstanbul: Gönüllü Eğitimciler Derneği Yayını.
- Snyder, J. (2000). *University of California-Berkeley in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000c). Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level.* AACTE Publication.
- TBMM (1993). *Öğretmenlerin içinde buldukları sıkıntuların çarelerini ve bu meslek mensuplarını toplumda layık oldukları statüye kavuşturmak için alınacak tedbirleri tespit etmek amacıyla yapılan meclis araştırma komisyonu raporu.* Dönem 19, Yasama yılı 2, S. Sayısı: 344.
- TED (2009). *Öğretmen Yeterlilikleri Özet Rapor.* Ankara: Türk Eğitim Derneği Yayını.
- Tekışık, H. H. (2012, Mart). Öğretmen okullarının kuruluşunun 164. yıldönümünde Milli Eğitim Bakanı Sayın Ömer Dinçer'e açık mektup-II: Ülkemizde öğretmen yetiştirme tarihi, önemi ve öğretmen yetiştirme sorununun çözümü. *Çağdaş Eğitim*, yıl 37, sayı 395.
- Tekışık, H. H. (2010). *Tekışık öğretmenin eğitim sevdası: Anılar.* Ankara: Tekışık Yayıncılık.
- U.S. Department of Education (1983). *A nation at risk.* Washington D.C.: Author.
- U.S. Department of Education (2011). *Our Future, Our Teachers: The Obama Administration's Plan for Teacher Education Reform and Improvement.*
- Whitford, B. L., Ruscoe, G. & Fickel, L. (2000). *University of Southern Maine in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000c). Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level.* AACTE Publication.
- YÖK (2007). *Öğretmen yetiştirme ve eğitim fakülteleri (1982–2007).* Ankara: Yazar
- Zeichner, K. (2000). Alverno College in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000a). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in the undergraduate years.* AACTE Publication.